

SOFIA UNIVERSITY
"ST. KLIMENT OHRIDSKI"

ФАКУЛТЕТ ПО НАУКИ ЗА ОБРАЗОВАНИЕТО И ИЗКУСТВОТА

АВТОРЕФЕРАТ:

**“Учене, образователна култура и езиково обучение на
учениците чрез социално поведение след неотдавнашната
финансова криза в Гърция.”**

Константинос Ригас

Консултант по начално училищно образование

В 5-ти Образователен район на Етолокарнания, Гърция

Научен ръководител: Професор Божидар Ангелов

Академични години 2015 – 18

Резюме

1-Ва ЧАСТ

От 2007 г. Гърция преминава през период на трудна икономическа рецесия. Това е следствие от глобалната криза, започнала от американските банки. Гърция обаче се затруднява повече от решението на Европейската централна банка да преустанови временно предоставянето на кредити на слабите държави. В резултат на това, страната се намира в изключително трудно финансово положение, с последствия в много области на социалния живот и функционирането на държавата. Една от тях е образованието и гръцкото начално училище.

С настоящия дисертационен труд искахме да открием кои са условията, които преобладават в преподаването на гръцкия език, кои са социалните, педагогическите и учебните убеждения на преподавателите, а също така и да установим историческия, социалния и езиковия контекст, в който се преподава гръцкият език в периода на икономическата криза, която преживяваме. И накрая, да открием динамиката, която оформя преподаването на гръцкия език и как се осъществява на практика в класната стая. За да постигнем целите си, използвахме библиографска справка и проучване.

Библиографската справка се раздели на четири части. В първата глава анализирахме историческата и социалната среда, в която се е развило новогръцкото образование. Във втората глава анализирахме феномена на ученето. В третата глава, чрез медицински, естествени и лингвистични термини открихме начинът, по който е създаден човешкият език, а именно развитието на езиковата компетентност. Също така анализирахме съвременните елементи на преподаване на езика и как се постига преподаването в неговите области. И накрая, в четвърта глава анализирахме създаването на феномена на икономическата криза и нейните последици върху гръцкото училище. Всичко това ще се разгледа по-долу, но под формата на обобщен доклад.

Съвременният социален живот в Гърция и начинът, по който държавата работи, са резултат на нейното историческо развитие. Въпреки, че елинизъмът датира от древни времена с изобилие от исторически маршрути, съвременната гръцка държава е създадена през последните два века. Създаде се в една европейска среда, която е еволюционна приемственост на древната гръцка и латинска култура, но новата гръцка държава се отличава културно от европейските събития и не е последвала технологичната еволюция. Освен това, не е продължение на древната гръцка култура, нито на културата на Византийската империя, въпреки че данните, произхождащи от църквата и народната традиция чрез фолклорната поезия, сочат обратното. Всичко това не е достатъчно, за да заместят технологическия напредък и образованието, което налага.

Следователно, новата гръцка държава, поради социални и политически причини, не е успяла да се адаптира към тези условия, нито да следва напредъка, създавайки средна класа и индустриализация на страната, неща, които са се считали и се считат за необходими за западни начин на развитие на обществото. Просвещението, индустриалната революция, ролята на църквата, благотелите и селската класа са допринесли решаващо за това. Поради тази причина гръцкият народ е бил фатално дезориентиран за стремежите си и объркан относно своята идентичност. Резултатът е във всяка функция на държавата, но и в поведението на гражданите, да има конкретни особености, неразумно потребителско поведение и създаване на клиентски отношения между държавата и гражданите. Цялата тази безкрайна схема има и съответните последици върху гръцката образователна система като цяло. Следователно, в гръцкото училище съществува объркване относно това какви са целите, как се осъществяват и какви инструменти се използват. Това оказва влияние на учениците и в крайна сметка създава порочен кръг. Това изисква отговорни хора с методологичен подход, организация и усърдие, за да поставят началото на дългосрочни решения. Ако към всичко това добавим и последиците от глобализацията и нейните явления, този въпрос придобива допълнителни аспекти.

Относно образованието се изтъкна факта, че това е човешко явление през системата на отношенията му с околната среда и мозъчната му дейност. Това е присъща и придобита способност на човека и е подсилена от факта, че се ражда след деветмесечна бременност, така че по този начин първо да има нужда от храна и образование и второ да се развива повече логическата или мозъчна дейност и по-малко инстинктите. Въпреки това, въпросът относно водещата роля на околната среда или на вътрешните функции на организма води до появата на съответните преподавателски, педагогически, социологически и философски теории. Основните са тези, които придават по-голяма тежест на околната среда, поведението и преподаването и тези, които придават по-голяма тежест на вътрешните функции на организма, самостоятелността на учениците и когнитивните функции. Въпреки, че и в педагогиката се представят много подобни теории, като основните са тези на когнитивно-поведенческата школа, които съответно представляват споменатите по-горе. А те на свой ред се отнасят до философските школи на Аристотел и Платон, съответно ...

[Но за да дешифрираме потребностите и предпоставките на ученето, ще трябва първо да разгледаме същността и характеристиките на човешкото присъствие. Характерна черта на човека е това, че той се движи. Това е предимство, но създава и условия за несигурност, подчертавайки нуждите и предпоставките за обучение, като по този начин се противопоставят на околната среда, т.е. на условията за обучение. При тази интерактивна връзка, човекът намира и определя границите на познанието както за своята безопасност, така и за своето удовлетворение. Това диктува и оформя обхвата на ученето, т.е. това, което човек може да научи. Въпрос, чийто отговор не е далеч от напълно положителен,

всичко, което идва в контраст. Разбира се това има своите правила относно начина на изграждане на обучението, когнитивните средства или посредничеството между човека и познанието и темата, която ще определи като свой когнитивен субект. За всяка своя дейност поставя частични, общи или конкретни цели, използва инструменти за надзор или посредничество, които стават доминиращи средства в преобладаващ фон, определя правилата и приоритизира познанията.

По-конкретно, изучавайки библиографията, човекът се противопоставя, т.е. учи с природата, от природата, за природата. Тоест всичко, което съществува извън кожата. Дори и с всичко, което съществува чрез нея, нашата същност, която е предмет на науката биология. И накрая, противопоставянето е свързано и с регистрирания опит, който може да бъде образ, звук, символ, чувство и други, и който чрез процеса на прогнозиране и организация допринася за учението и познанието. Това означава, че много от човешките действия, дела и проявления на първо място са установени като човешки качества, т.е. освен всичко друго и предвидими. Това е следствие от състава на опорно-двигателния апарат и на синаптичната му нервна система, а на второ място самата социална динамика и социалните компоненти по отношение на социалните роли и социалната йерархия. По този начин предварително се формира, според случая и обстоятелствата, стойностна система, която насочва нуждите, действията и накрая социалните роли. Всъщност, това е самото социално присъствие на човека. Въпроси, разбира се, които бяха най-вече засегнати в социологическата част на предходната глава.

Въпросът за ученето обаче не е приключен случай, тъй като тук става въпрос за областта на социалните науки, следователно ще има теоретични школи, както и защо не са открити точните мозъчни процеси, които участват в учебния процес. В този момент основните теоретични тенденции, които преобладават, са три: Поведенческа (Skinner), когнитивна (Piaget) и на конструктивизма (Vygotsky), които съответстват на организираното и методическо преподаване, в началото “ученикът да се научи да учи” и в комуникативната форма на учене или последната на мултиграмотност.

Ние избрахме най-вече един асимилиращ-обяснителен модел. Това означава, че прилагането на всеки модел зависи от конкретния случай на обучение. Освен това, главата относно обучението включва и представянето на принципите на следдипломното образование, педагогическото приложение на информационните и комуникационните технологии (ИКТ) и необходимостта от Критичната педагогика в образователната практика, процесите на преподаване и учене и в образователната система.

В третата глава за нервната система и създаването на речта установихме, че макар езикът да е една естествена присъща за човека способност, освен това е и умение, което се придобива и оформя от нуждите на човека във взаимодействието му с естествената и социална среда. Дихателната система, устната кухина и усещането за слух участват заедно

с нервната система във функционирането на езика и в създаването на речта в човешкия мозък като паранормална способност. Речта е създадена от нуждите на обществото, самосъхранението на човека с функцията на дишането и ритмичната координация на неговите дейности и функционирането на организма с помощта на жестовете и на инстинктивните викове през античния период на поява на човешкия вид. По този начин, с развитието на вида в следните по ред области: придобиването на умения за ходене и изправено положение, специализацията на мозъка чрез латералност (левичар, десничар) и чрез способността за успешни мнемонични комбинации ще бъде активиран левият темпорален лоб, а човешкият език ще се появи. По този начин речта ще се изразява първоначално като духовна функция, а след това като глас и накрая като реч и като цяло се разглежда чрез феномена на езика.

Преподаването на езика се осъществява със следването на теориите за обучение. Обаче, има някои особености, тъй като включва отделни области на преподаването му. Това са различните форми на устната реч, като четене и разказване, писмената реч с произвеждането му на различни етапи, граматическо и синтактично познание и правопис. Освен това, преподаването на гръцкия език има една особеност, тъй като съдържа еволюционни исторически данни, които са необходими за придобиването на синтактични, граматически и правописни умения при произвеждането на писмената и устната реч и при синтаксиса или произношението на правилния концептуален дискурс. Това е така, защото се споменава и доказва като концептуален език, а не като семиологичен като напр. английския, който предполага елементи на структурен анализ във всеки случай на тяхното преподаване ...

[Задълбочавайки дебата, изразяването на нещата и анализа на речта подчертават две от основните му области. Едната се отнася за вътрешната реч, а другата за външната реч. Разбира се, подразбира се, че вътрешната и външната се откриват във всичко, което обобщихме по-горе. В заключение стигаме до изследователската гледна точка за установяване на произхода и създаването на вътрешната реч, а оттук и на външната реч и изучаването. Вътрешната реч следва етапите на развитие и еволюция на ембрионалния период на човека. Външната се установява и изразява в ранния детски период и като продължение на външните стимули, които човек получава основно на оптично, акустично и двигателно ниво. Това показва, че това се постига чрез учебния процес. Същото важи и за вътрешната реч. Тук липсват външните стимули, а възприемчивостта се ограничава до акустично ниво, тъй като това е единственото средство на ембриона. Акустичните стимули като източник на предаване се намират в тялото на майката и по-конкретно в централните ѝ артерии и сърцето ѝ. Шумът, причинен от централните артерии на майката и в съседство с матката, в която се развива ембриона, пропорционално на това заемат достатъчно място, следователно звукът, който създават за ембриона има големи размери и съответно, влиянието му при формирането на вътрешната реч. Освен това е единственият източник на звуци за ембриона, тъй като външните звуци се припокриват от него, а в

допълнение тяхната честота и интензитет се променят от тялото на майката и амниотичната течност. Ритъмът на този вътрешен звук се формира от функционирането на сърцето на майката, следователно от нейното настроение и стимули. Това дава възможност на новороденото да притежава нормална интегралност да приеме звуковите честоти на заобикалящата го среда, така че да бъде развита външната реч и речта да приеме по-нататъшни величини в своята цялост, започвайки с излъчването на специализирани звуци, принадлежащи към определена физиологична система на конкретен майчин език и да създаде гласови образи на думите, т.е. неговият език и реч (Tomatis, 2000)].

В четвъртата глава на библиографския анализ, “икономическа криза”, разглеждаме причините за създаването на икономическата криза. Също така, разгледахме и последиците на икономическата криза върху обществото и училището. Тук констатирахме, че всъщност икономическата криза е последица от социалната криза. Социалната криза, следователно и икономическата, е резултат от редица причини. На първо място е фактът, че Гърция всъщност не е преминала през етапа на Просвещението. След освобождението си е влязла в европейската цивилизация без предполагаемото образование. В резултат на това социалните и икономическите въпроси се използват безкрайно и без логика, което доведе до неподходящи потребителски навици и клиентски отношения между гражданите и длъжностните лица.

Като втора причина забелязваме продължителното селско общество. Това означава множество земеделци с малък поминък, малка продукция и производителност, вложени в остарели производствени методи, но и във възгледи за обновяване на обществото като идеи и политики. Третата причина беше въпросът за църквата и нейните отношения с държавата. Въпреки, че църквата е изиграла важна роля за освобождението, впоследствие тя се превръща в поле на експлоатация от страна на политиците, за тяхна собствена полза, преотстъпвайки на църквата чистотата на доктрината и на религиозните вярвания на народа. По този начин преобладаващото мнозинство от народа са православни християни, отхвърляйки всяка западна идея за самодисциплина, но в същото време подкрепят потребителските навици в западен стил. Навици, които за прилагането си изискват както самодисциплина, така и специфични модели на поведение. А именно въпроси, изискващи силна средна класа, така наречената буржоазия. Нещо, което никога не е било постигнато в Гърция.

Основната причина за отсъствието на буржоазията е неуспешната индустриализация на страната. За съжаление държавните въпроси, със съдействието на земеделската и църковната власт, предотвратиха реализирането на тази цел. Също така, за това допринесоха и динамики, развити преди освобождението от силни личностни, с водеща роля в търговията и вноса на стоки. Ясно е, че създаването на индустрията е щяла да покори тази класа и да бъде заместена от създаването на друг строй, нещо, което не е било

в техен интерес. По този начин взаимоотношението на тези хора с държавната система става задължително, в резултат на което се предотвратява всеки опит за създаване на индустрия. Цялата им подкрепа е ограничена до благотворителност, която е в полза на обществото, но като държава не е развила динамиката, която щеше да придобие с индустриализацията си. В тези безкрайни ситуации народната динамика се е изразходвала в дискусии и съответната борба за езиковите и държавни въпроси.

Обаче, ще бъде пропуск, ако в цялото това струпуване на причини не се включи безкрайната борба на гърците да придобият свобода или да я защитят с непрекъснати войни или бойната им готовност, като по този начин премахват голяма част от своята динамика, енергия и творчество. В крайна сметка изглежда, че се изтъква един народ, непросветен в боравенето с европейските навици и манипулиран от икономическите интереси, развиващи се от практически, придобити от продължителното му подчиняване на османския елемент. Това стана видно при боравенето с така наречените банкови продукти и в периода на “фондовата борса”, нейният голям възход и спад. Следователно, държавата и народът са станали уязвими към всяка международна криза, в резултат на което и неотдавнашната икономическа криза.

Последиците на икономическата криза върху обществото са много и се регистрират ежедневно. В областта на образованието се регистрират с ограничаването на всички видове добавки и с ограничаването на преподавателския състав. В своето влияние върху преподаването не е имало никаква форма на проучване, а ние със своя труд се опитваме да постигнем. Запълвайки научноизследователската празнота, като целта на проучването ни е да разберем дали съществуват и какви са последиците на икономическата и социалната криза върху преподаването на езиковия курс и какви са механизмите, които ги създават. Основната ни цел е да проучим преподаването и това, което изразява преподавателската работа през съвкупността на позициите, действията и преподавателската работа на учителя, което в библиографията се споменава като скрита учебна програма.

За нашето проучване избрахме и събрахме мнения и нагласи на учителите от област Етолокарния относно преподаването на гръцкия език, използвайки метода на триангулация. А именно, за същия въпрос в същото приблизително време използвахме три метода. Едно количествено с въпросника и две качествени с групово интервю и със структурираното наблюдение на участието.

В анкетата са общо 79 изследователски въпроса, разпределени в седем раздела и използвайки различни статистически данни, получихме отговори от нашата извадка относно нагласите им за въпросите, свързани с езиковото обучение, учебните модели, учебните стилове, социалната среда и влиянието на историческия капацитет на свързаните елементи в преподаването. Аналогичното се изследва в интервютата и наблюденията, които се проведеха в реално време на преподаване.

От резултатите, получени от обработените отговори на учителите във въпросника, видяхме, че преподавателите се стремят към един по-организиран начин на преподаване, вземайки предвид методологическите, историческите и социалните елементи на езиковото развитие, като избират повече текстове от класическата литература. Също така, избира методичността и организацията в преподаването си с елементи от структурния модел, използвайки елементи от съвременната лингвистика и от историческия потенциал на езика и философските и педагогически подходи от древността, изграждайки всеки своя светоглед, повлиян от съвременните възгледи. Освен това, осъзнават външните потребителски модели, които често се налагат и навлизат във времето за езиково преподаване и се справят с тях съгласно своите убеждения. Отчитат особеностите на икономическата криза и нейните последици върху езиковото обучение, което явно ги прави по-отговорни и по-интензивни в преподаването на езика. И накрая, на въпроса относно един трансмисивен или комуникативен преподавател избират по средата.

От интервюто възникна тенденцията на преподавателите, към текущия момент, по време на тяхното преподаване да са по-съсредоточени в работата си, тъй като поради липса на финансови средства училището и семейството не прекарват вече времето си с други видове дейности и учителите искат да помогнат повече на семействата, преподавайки на децата им.

Също така, в резултат на наблюденията се регистрира един общ начин на преподаване на гръцкия език, включващ механични процедури за кумулативни урочни планове на микропреподаване за изучаване на правопис, текстообработка и правене на изводи, създаване на писмена реч и граматически упражнения. Съществуват много структурни елементи, въпреки това преподаването е обогатено и от областта на комуникационния модел.

И накрая, от обработката на резултатите от проучването ни, но и от библиографската справка, заключаваме, че натрупаното познание и опита на историческите събития на гръцката образователна реалност от учителя и гръцкото общество е най-добрият ресурс за прилагането на един демократичен модел на обучение и преподаване на гръцкия език, особено в периода на текущата икономическа криза, избягвайки явления на екстремално обучение. Преподавателите от нашата извадка виждат ясно влиянието ѝ върху процеса на преподаване и учене в усилията за завладяване на гръцкия език от гръцките ученици. Това има два аспекта. Единият може да бъде отрицателен, а другият положителен. Отрицателният ще бъде в ограничаване на извънкласните дейности на неформалното и самостоятелно учене. Положителният е, че поради икономическата рецесия се намалява интерполацията на извънкласните фактори в преподаването на езика, а преподавателите се чувстват по-отговорни в преподавателската си дейност.

Дисертационният ни труд приключва с предложения, при които за преподаването на гръцкия език, който се характеризира концептуален, а не семиологичен, трябва да се разграничават структурните елементи на езика от функционалните и комуникативните нива със съответната преподавателска оценка чрез съвременни методи на учене. Също така, в училищното време трябва да има разграничаване на езиковите умения от механистичните умения и преследваните роли. Все още не е решен предмета за езика и учителят от различните видове извънкласни дейности, които влизат в училищното пространство-време, така че преподаването и ученето да бъде успешно, а ученикът да развие максимума на своите способности. И накрая, смятаме за необходимо съществуването на претеглени инструменти, за да се използват от гръцките преподаватели, които ще допринесат не само за да се информират относно оценката на развиващите се умения в преподаването и ученето на езика, но и да изберат правилно преподавателската методология, насочена към укрепването на езиковите умения на учениците си, организирането на мисленето им и накрая за създаването на отговорни и организирани граждани на една държава, която разпознава истинската свобода, съдействието и способността на човека и уважава човешкото достойнство.

2-ра Част

1.1.Тема на проучването

За темата на проучването ни, вземайки предвид цялата теоретична част на труда ни, вярваме, че гръцкият учител принадлежи към съвременния образователен свят и е добре обучен в съвременните образователни модели. Освен това, през последните години в Гърция бяха реализирани редица програми за обучение на различни теми, обхващащи широк спектър на образователни дисциплини. В допълнение, за гръцкия преподавател познаването на езика е основното задължение и грижа, но и предмет на неговата работа. Това е предметът, за който формално и неформално е бил обучен от своето раждане и използва или прилага ежедневно, дори по начин за надзор или контрол както от себе си, така и от трети лица. Което означава, че го познава както като комуникационна динамика, така и от неговите исторически и сравнителни подходи, както и от динамиката на неговото раждане и развитие. Всичко това ни кара да предполагаме, че гръцкият учител преподава гръцкия език вземайки предвид специфичните му елементи със стил на преподаване, който бихме характеризирали като асимилиращ всички теории. Следователно, ще преподава и отделните езикови дейности като правописни умения и ще използва елементи както за упражнения и практика или планирано преподаване или дори упътващи. Освен това, на места ще приеме някой открит педагогически подход, давайки предимство на проучването и ученето от самото дете, като стимулира вътрешните му сили.

1.3. Методология на проучването

За проучването ни избрахме да съберем възгледите и позициите на учителите от гръцкото начално училище в провинцията, а именно от област Етолокарнания, за преподаването на гръцкия език. Основната ни цел е да проучим преподаването и това, което изразява преподавателската работа през съвкупността на позициите, действията и преподавателската работа на учителя, което в библиографията се споменава като скрита учебна програма. Това е един сложен процес, който се формира въз основа на много фактори, които посочихме в теоретичната част. Следователно, представят се редица аспекти и въпроси, които изискват количествен и качествен анализ. Нещо, което ни води до употребата на метода на триангулация. Следователно, за същия въпрос в същото приблизително време ще използваме три метода Едно количествено с въпросника и две качествени с групово интервю и със структурираното наблюдение на участието.

Триангулацията като метод на изследване ще ни предостави възможността да разгледаме от всички страни едно човешко поведение в неговата по-висока познавателна динамика, каквото е преподаването на гръцкия език. Така, като първо предимство ще имаме това, че всички данни от нашите резултати няма да бъдат просто симетрия от един метод на проучване. Нещо, което ще увеличи и нашата увереност за изводите ни. На второ място, ще преодолеем проблема с “методологичното ограничение”, което би ни дал някой познат метод на проучване. Ще използваме времевата триангулация, защото разглеждаме социални и преподавателски въпроси на гръцкия език в конкретно време на икономическата криза (Cohen & Manion, 1994). Освен това, “Образованието като основно социално благо и обучението като процес, който го произвежда, представляват ключова качествена характеристика на социалното функциониране, тъй като придават качествени характеристики на модела на развитие на страната, подкрепят социалното сближаване на местните общности и насърчава активното участие на гръцкия гражданин в социалните дела”.

1.3.1. Въпросник

За да постигнем целите си, изградихме изследователски въпросник, чрез който се предостави възможност на преподавателите да изразят своята позиция или избор относно гореизложеното. Състои се от седем раздела, изградени от 51 въпроса, с които имаме за цел да покрием изследвания въпрос от всички аспекти.

Първият, който се състои от пет въпроса се отнася до елементите на преподаване на езика, в който се изследват убежденията на учителите относно един организиран начин на преподаване или един интуитивен начин на учене. Също така, изследват се и изборите на учителите спрямо историческата, социална и антропологична динамика на езика, в

противовес с елементите на комуникативните, потребителските и актуалните обстоятелства на текущия социален живот.

Втората част, която и тя се състои от пет въпроса, се отнася до съдържанието на езиковите текстове за съответния урок. Преподавателите се приканват да изкажат мнение въз основа на избора си на традиционни или класически наративни текстове от съвременната гръцка литература или от нови автори и полезни текстове от ежедневието. Също така, дали предпочитат използването на текстове с писмена реч или комуникативни елементи на впечатление и картина.

По същия начин са структурирани и въпросите на третия раздел със заглавие “Преподавателски умения в езиковия урок”. Тук учителят с пет въпроса от всяка двойка отговаря, като избира единия и изразява мнение в общ изглед относно начина на преподаване на езиковите умения на правопис, граматическите умения за създаване на писмена реч, представяне на текст и изразяване на устна реч.

В първите три раздела на всеки въпрос се дават два избора, от които преподавателя избира единия. Първият от всеки въпрос предполага преподавател с убеждения, основани на едно езиково преподаване с планиран начин и методология. Освен това и един преподавател с начални елементи на диахронични педагогически динамики и ценности, основани на преподавателските и учебни усилия. Обратно, вторият избор препраща към преподавател, който предпочита един интуитивен начин на обучение на учениците, използвайки картината и комуникационните обстоятелства, отделен поне до известна степен от традицията и диахроничната динамика на езика и преподаването.

Горепосочените три раздела функционират като въвеждащи и изискват изразяване на убеждения като обща позиция на преподавателите към преподаването на езиковия урок. Обратно, следващите четири раздела изискват по-подробно изразяване на учителя относно преподаването на езиковия урок, в съответствие с неговите убеждения, теоретичния му контекст, теориите за обучение, езиковите умения, развитието на гръцката езикова система и социалните фактори, диахронични и съвременни, които влияят на преподаването, ученето и развитието на езика в социално-историческия контекст. По време на търсенето ни това се постига повече от факта, че учителите на всеки въпрос избират отговор въз основа на пет степенната скала на Lickert.

По-подробно, четвъртият раздел с шест въпроса се отнася до техните убеждения относно историческия произход на гръцкото образование. Учителите изразяват мнение и поставят според своето мнение гръцкото образование въз основа на историческите и традиционни данни от епохата на Омир до по-късни времена. В петия раздел, в поредица от деветнадесет въпроса изразяват своите вярвания за това, което виждат в рамките на компетенциите, които се изискват или предоставят по време на преподаването на езика в

неговите предпоставки, като областите на лингвистиката с фонетична осведоменост и грамотност, синтактичния анализ и като цяло способностите на учителя да разграничава отделните ключови области от езиковото преподаване и да ги включва в своето преподаване по начин и форма, така че да бъде продуктивно и успешно.

Съответно в шестия раздел, преподавателите изразяват мнение относно теориите за обучение, при които за начална точка поставяме Аристотел и Платон и завършваме със социалния конструктивизъм на Vygotsky. Този раздел се състои от десет въпроса и завършва с изразяване на възглед относно индивидуалния светоглед във връзка с преподаването.

И накрая, седмият раздел, който се състои от шестнадесет въпроса, се отнася до влиянието на външните елементи по време на процедурите и по време на преподаване на езика. Такива елементи са различните както се наричат, творчески дейности, които до голяма степен се основават на впечатляването, описанието и картината. Освен това, учителите изказват според това до колко виждат да спомагат в успешното преподаване и обучение на гръцкия език, дейностите, които могат да бъдат споменати като творчески, артистични или иновативни. Все още се изследва факта на продължаващата социална и икономическа криза и до колко влияе отрицателно или положително, пряко или непряко, върху неговото преподаване. Въпросникът и разделът приключват с изказване на мнение на преподавателите върху въпроса дали са за един трансмисивен или комуникативен (насърчителен) учител. На този въпрос отговорът е отворен и изисква обосновка.

Обработката на данните от извадката ще се извърши при . Скалата за измерване е еквивалентна (пропорционална). Следователно за ключовия Статистически анализ на данните ще използваме средната стойност на средната величина (X) за всеки параметър, но също така и за набора от параметри. С това ще открием на пет степенната скала образа и реалността относно гледната точка, която ще разгледаме. Статистическата проверка на значимостта ще бъде с T-Test (one sample, тъй като съотношението е за един X и една популация), където се отразява значимостта на X .

Освен това, ще оползотворим проверката на статистическата значимост за T-Test. Също така чрез One Way ANOVA ще проверим статистическата значимост на средните стойности на групите, създадени въз основа на константите пол, възраст и години трудов стаж. В случаите, когато ще имаме статистическа значимост, нашите заключения ще бъдат изведени с представата, която ще имаме от таблиците, които ще обработим със статистическата проверка Crosstabs.

И накрая, проучването ни се записва като “Основно”, тъй като неговите резултати не дават непосредствени практически резултати. Това е проучване Доклад и се опитва към конкретния момент да събере информация за съществуващите условия. Също така,

относно видовете проучвания се включва към Описателното, тъй като се опитва да обясни конкретното явление, Количественото - разглеждайки обхвата, а не задълбочено поведението.

1.3.2. Интервю

Видът интервю, който ще изберем ще бъде неформален, групов и структуриран. Това е така, тъй като ще се осъществи в шест сбирки на преподаватели от около 25 души при 5-ти Образователен район на Етолокарнания, общо 117 учители. Ще има предварителен план за дискусия, след като първо се направи един обобщен увод от изследователя относно въпроса за преподаване на езика и на другите елементи, обект на проучването. Следователно от това ще се концентрира върху целите на проучването. Също така, в рамките на груповата дискусия ще се предоставя възможността да се разработи широк спектър на отговори, избягвайки изразяването на лични теми.

1.3.3. Наблюдение

Наблюдението ще се проведе в учебните помещения на преподавателите по време на часа по езика. Ще изберем десет от тях, по критерии, които ще бъдат създадени по време на интервюта. Ще има съгласуване с тях, а изследователят ще представлява и той преподавателска динамика и участие, тъй като като училищен съветник на района ролята му е известна и на учениците. Времето за наблюдение ще бъдат всеки път около два учебни часа. Чрез наблюдението ще ни бъде дадена възможност да изследваме от различна гледна точка един многостранен процес като преподаването. Предимствата му като участие са многобройни, тъй като предоставя по-добри отговори за едно словесно поведение, при което голяма част от него е преподаването. Ще наблюдаваме дали поведението е непрекъснато или фрагментарно, тъй като вече в качествата си на изследовател и обекти на изследване съществуват по-неформални отношения и по този начин се избягват предразсъдъците в проучването. И накрая, ще бъде структурирано, тъй като и тук ще има предварително избран план за наблюдаване на точките на преподавателското поведение. Тук обаче, за разлика от предходния метод, ще бъде по-ограничено и по-концентрирано върху точките на интерес. Тук създадохме двойка наблюдения, върху които ще подкрепим своите наблюдения. Първата част ще се отнася до едно преподаване относително формално, с елементи на планиране и дисциплина в изготвената програма на учителя. Втората част е за обучение в среда на свобода и повече инициатива от ученика, както и с повече свобода в целите и тяхната реализация. Въпреки това, и двата случая ще се придържат към общите принципи на обучение, които обаче тук не ни интересуват въпреки, че ги посочваме в целите на нашето проучване.

Резултати от количественото проучване

Общата оценка при количественото ни изследване е, че гръцкият учител за преподаването на гръцкия език е открит на всяко ново творческо предложение, но има своите константи от собствения си исторически път, този на народа и на езика. Това показва специфичното естество на гръцкия преподавател, когато става въпрос за преподаването на езика му на ученици с естествена реч гръцкия език. Освен това показва гъвкавост при приемането и прилагането на нови педагогически теории и ценности, но с критичен дух и контрол, чрез опита на своя исторически път и тежестта му в преподаването на неговия език. Има специално усещане за дейностите в областта на езика, приема историческата тежест, но не стои в миналото и неговите свидетелства. Все още виждаме желание за преразглеждане на принципите, методите и възгледите, но и необходимост от специфично задълбочено обучение за конкретни области, считани като предпоставки за учениците при придобиването на езиковите умения, като грамотност и фонематично съзнание. И накрая считаме, че една добра област за обучението им са принципите на пост-прогресивното образование, което представихме в 2-ра глава, тъй като от една страна е в съвременния научен език, но има актуализирани принципи на преподаване и учене, които се срещат като необходимост в преподаването на гръцкия език и освен това се вписват в неговите особености като преподавателска и учебна необходимост.

Накратко, бихме могли да се позовем на регулаторни учения с механистичен процес, последователност и структура на действията, дефинирани от историческата динамика на преподавателя, в социален и национален контекст, който обаче се обогатява от полукомуникативен тип езикови дейности, които се налагат от учебниците и изразени изборително по отношение на теоретичните модели и различните варианти на езиковите дейности.

Резултати от качествено проучване

Интервю

Осъществиха се шест срещи за периода ноември 2015 г. и юни 2016 г. с учители от 5-ти Образователен район на Етолокарнация, включващ учители от гр. Агринио и равнинните и планински райони на областта. За да се запознаем с темата ни на всяко интервю, интервюиращият - училищен съветник, представяше една тема свързана с преподаването на езика. Отнасяха се за правопис, писмена реч и граматика. Това работеше като предлог, тъй като преподавателите - интервюираните изказваха мнение върху това, което им се представяше, изразяваха своите възгледи и накрая предлагаха своите убеждения, педагогически възприятия и практики. Интервюиращия, с намеци и подмятания в рамките на дискусиата, подканваше преподавателите и насочваше разговора към своите цели, така че да улови точната обстановка и отговори за своите изследователски въпроси.

От дискусията заключихме, че преподавателите се обръщат повече към структурните модели. Това се вижда от факта, че се използват методи на преподаване като пренос - копиране на текст, четене от учителя по правопис, сричане на думите където и когато се сметне за необходимо, диктовки, повторения или каквото друго сметне за необходимо в тази насока. Във всеки случай, не се констатира по никакъв начин интуитивно изучаване на правописа, което вероятно не съществува в сферата на техните вявания. Освен това, отдават голямо значение на оползотворяването на времето при преподаването на езика, опитвайки се да избегнат изразходването и разхищаването му с различни видове иновации или да приложат неизпробвани при тях методи. Разбира се използват адаптивно към нивото на учениците граматически правила, вземайки предвид специфичните исторически и преподавателски характеристики на гръцкия език, а преподаването им е във вертебрална и аксиална форма от лесните неща към по-трудните и от по-прости думи към по-многосричкови или трудни. Във всеки един случай те се опитват учениците им да покорят когнитивния етап, който поставят като цел, за да преследват следващия.

Втората среща, на тема писане, се проведе с преподаватели, които преподават във втори клас. Представи се модела на Graves и последвахме предходната процедура. И тук заключенията ни са същите както и при първата, след като се подчерта необходимостта от задълбочено преподаване на писмената реч. Тук особено се наблегна и подчерта необходимостта от обезпечаване на продуктивността и оползотворяването на писмената реч от учениците, наред с другото поради условията на настоящия период на икономическа криза. Това ще доведе до създаването на граждани, които да не се подвеждат от пропагандни послания и да не бъдат манипулирани в полза на икономически и социални сили. Освен това, подчерта се тенденцията на преподавателите към настоящия момент през учебното им време да са по-съсредоточени в работата си поради следните причини: Първо, поради липсата на финансови ресурси училището и семействата вече не изразходват времето си с друг вид дейности. Второ, учителите получават един вид вина, без разбира се да са виновни спрямо безработните родители, с които ежедневно контактуват и се срещат поне на входа на училището и по този начин искат да предложат повече. Трето, в продължение на предходното, чувстват натиск от страна на родителите с това, че са напълно безразлични към децата си като социално и семейно предадени, без разбира се това да важи за всички родители, но се отнася за голям процент от тях, който създава тази тенденция. Във всеки случай обаче работата на училището относно преподаването на гръцкия език фактически се подсилва, тъй като родителите вече са толкова слаби и емоционално безпомощни и не могат да допринесат в образованието им, да им помогнат с домашните работи и с дейностите на неформалното обучение. Така тук виждаме, че по време на икономическата криза преподаването на гръцкия език е подсилено в училище и от учителя, поне както се вижда от убежденията и изказванията на конкретните преподаватели в конкретния район. Факт, който ни изяснява диференциацията, която забелязахме и анализирахме в съответната глава на количествения анализ с въпросника.

Третата среща се проведе с учители, които преподават в трети клас и беше на тема правописа и неговото взаимоотношение с четенето и писането. От структурираната дискусия, която последва, имахме едно повторение на предходните резултати. Дори, въпреки факта, че учениците бяха по-големи на възраст, очаквахме вече да намерим едно по-комуникативно преподаване, вместо това обаче имаше много елементи към структурирания или насочващия модел. Корекцията се спазва точно, както и планирането при упражняване на правопис и може би дори по същия начин. Организацията е почти строга, тъй като се извършват повторения на раздели думи и на думи, за които преди това е установена неспособност за правописно изписване. Освен това относно предложенията, които им бяха представени, за по интуитивно изучаване на правописа, както със “зашеметения учител”, който пишел на дъската с грешен правопис и учениците да го поправят, не изглеждаха благосклонни. Все пак и в други случаи с по-структуриран начин, като фокусирането върху определен брой думи и с конкретни критерии и създаването на съответния речник, който учениците да използват във всеки свой опит за писане, не се регистрира висока степен на приемливост. Тук се изтъкна, че всеки преподавател използва материалите от официалното учебно ръководство и в рамките на скритата учебна програма има своя стил, който е в строг контекст и не търпи намеса и изменения.

Четвъртата, петата и шестата срещи се осъществиха с учителите на съответните класове и с тема писмената реч за четвърти клас, а за пети и шести клас граматика. Всъщност и тук отбелязахме едни и същи резултати, като по този начин подсилихме представата си за един начин на планирано преподаване, със значимост в предаването, с много структурни елементи, които обаче да не означават, че става въпрос за преподаватели със затворени хоризонти по отношение на творческите елементи на интуицията и мобилизирането на вътрешните сили на учениците за учене и участие. Най-важното, което възникна от тези срещи е следното:

- ✓ На четвъртата се подчерта влошеното отношение към учителската професията в гръцката реалност, особено към началното образование.
- ✓ На същата среща, претоварването на децата с готови познания и образа от прекомерната употреба на социалните медии и на електронните игри, в резултат на което те са неспособни да обработят четенето и писмения език.
- ✓ На останалите срещи, всъщност, се разгледаха същите въпроси. В допълнение, подчерта се структурата на гръцкия език, като възникнаха размишления относно успеха на предложените учебни модели, за формата и историческото развитие на гръцкия език. Предложи се използването и оползотворяването на психометрични инструменти за контролиране на успеха на учебните интервенции.

Наблюдение

Първо, трябва да изясним, че наблюдението се осъществи, след като първо получавахме одобрението на преподавателя, изяснявайки намеренията си и се подчерта колегиалността. Осъществиха се девет наблюдения на преподаватели от различни класове и с различни години на трудов стаж за периода ноември 2015 г. и юни 2016 г. в училища от 5-ти Образователен район на Етолокарнания.

От всички наши наблюдения установихме, че става въпрос за кумулативни учебни интервенции в различните области на езика в структурна форма, някои полукомуникативни, наличието на механистични и челни преподавателски процеси, ръководено или независимо упражняване на учениците и накрая, една относителна комбинация от различни помежду си преподавателски методи, зависими от сектора на преподаване на езиковия курс.

В резултат на наблюденията се регистрира една обща форма на преподаване на гръцкия език, която включва механистични процеси при кумулативните урочни планове на микропреподаването за изучаването на правописните умения, текстообработката и извличане на смисъла, продуктивността на писмената реч и граматическите упражнения. Съществуват много структурни елементи, въпреки това преподаването е обогатено и от областта на комуникационния модел. Начинът, по който се осъществява, се определя и оформя до голяма степен от учебното ръководство и както то диктува учебния материал. Също така и от намесата на личния стил на преподаване и индивидуалната интервенция на всеки преподавател. Динамиката на индивидуалната учебна интервенция се определя от елементите на индивидуалните убеждения и социалния натиск, както и от това как се възприема от всеки човек, а също така и от актуалността и проблемите на икономическата криза.

Обсъждане:

Периодът на кризата е една чудесна възможност за реалното развитие на страната, ако и в случай, че има правителствено планиране и политически умения, за да се използват младите хора с високо образователно ниво, които понастоящем са безработни и просто чакат да работят по няколко часа в някои от структурите на претоварената гръцка образователна система. По този въпрос има много предложения и продължават да се представят много изследователски доклади. Като обаче по този въпрос, както и по други свързани с цифровото улеснение на гражданите, Гърция все още има да извърви дълъг път, но това изглежда е необходимо да се разреши спешно, тъй като през последните десет години околната среда се е променила коренно и трябва да се справи с нови явления, като глобализацията, миграцията, строгите мерки, безработицата, рецесията.

Последното е от много голямо значение за социално-икономическата обстановка в Гърция за икономическата, а и не само, криза към настоящия момент. Нещо, което налага

прегрупиране на силите, позициите, идеите и убежденията. Също така, отнася се и до преподаването на езика, въпрос, който изисква да се вземе предвид както историческите данни, така и съвременната обстановка, в която се проявява. Освен това, необходимостта от прегрупиране на силите от по-автентични източници на народа, като например квартала, езика, културата, изглежда, че вече са видни и се компенсират по различни начини.

При изследването ни установихме, че съвременният гръцки учител получава и приема цялата национална, езикова, социална и теоретична динамика, която регулира нещата и оформя условията за преподаването на гръцкия език. Разбира се, той е повлиян от естественото си развитие като част от един народ, натрупвайки през учебната си практика еволюционния курс на езика му и с критично настроение се противопоставя на своя преподавателски избор. Всичко това без крайности, след като вижда място за по-нататъшното му когнитивно и учебно развитие относно преподаването на езиковите въпроси. В заключение, бихме казали, че има учебната готовност и когнитивност за преподаване на майчиния си език. Освен историческия си потенциал на еволюционния курс на езика му и аспекта на историческия му курс, той е загрижен за съвременните теоретични предложения и гръцкото социално и езиково пространство, в рамките на което е призван да приложи своята теоретична компетентност за различните модели на преподаване на езика и накрая за социалния контекст, в който се формират условията и процедурите за определяне на преподавателската му дейност.

Последното е свързано с потискащите условия, които създават различни професионалисти и други в училището по време и място на преподаване на гръцкия език. Тук се позоваваме на съвкупните уж иновативни действия, повтарящите се емоции в училището, под формата на социализация и откритост в обществото, а още повече към множеството и безкрайни художествени действия, както подчертахме на друго място. Както виждаме съгласно резултатите от изследването на извадката ни, преподавателите се съпротивляват решително, като виждат отрицателни елементи, когато те се случват, прекъсвайки учебното време, изморявайки учениците и претоварвайки училищното време.

Към конкретния момент на икономическата криза, както видяхме, преподавателите от нашата извадка, виждат ясно влиянието ѝ върху преподаването и ученето, в усилията на гръцките ученици да завладеят гръцкия език. Това има два аспекта. Единият може да бъде отрицателен, а другият положителен. Отговорът на това има много субективни елементи и се оставя на гледната точка на оценяващия и оценявания. Отрицателната страна е в ограничаването на извънкласните дейности и липсата на помагала, следствие от финансовата неспособност на родителите. Обаче има и нещо положително. Това е самата работа на преподавателя и това поради две причини: Първата е, че поради икономическата рецесия, семействата и държавата ограничават извънкласните интервенции в езиковите дейности, като не покриват разходите. Втората е свързана с психологията на учителите.

Това го видяхме в съвместните ни сбирки с групи от около двадесет души. От дискусиите ни заключихме, че и тук съществуват две причини, Първата е натискът, който учителите получават от безработните родители, напрегнатата ежедневна атмосфера, в която живеят и която заплашва, създавайки условия на несигурност и съмнения за работата им, условията им на труд и безопасност. Втората е чисто въпрос на съвест. Гръцкият преподавател, в настоящия момент на безпрецедентните за него социални и икономически условия, които преживява гръцкото общество и чиито последици търпи и самият той чрез прекомерното му данъчно облагане, систематичните намаления на заплатата му и премахването на медицинската му помощ, желае, иска и се стреми да предостави на своите ученици това, което може в момента. А именно, да преподава своя език, тъй като за него езикът е един константен и мощен фактор, който въоръжава бъдещия гражданин и понастоящем ученик, така че да не се поддава на популизма и на самозванците, чиято реална цел е злоупотребата с народното богатство.

Въпреки това обаче, дебнат рисковете на невъздържания вербализъм, неспирната реторика и абсолютното насочване или манипулиране на познанието. Това ще бъде избегнато, ако се организират обучителни семинари с надеждна основа или да се възобнови следдипломната квалификация на преподавателите. От учителите се изисква да бъдат способни да разграничават по време на преподаването успешното от ефективното или комбинацията от тях. Освен това, да разпознават динамиката и остатъците от учебния си опит от ученическите им години, приемайки допускането, че една част от тяхното влияние е от този период (Larsen – Freeman & Anderson, 2000), както и че е необходимо да следват теоретичните и технологични развития, които заливат заобикалящата ги среда. Все още не различават различните теоретични модели, както и тяхната ефективност и да ги разпознават при своето преподаване. Да могат да се самоидентифицират относно структурния или комуникативния модел. Това се вижда от належащата необходимост, която може да се реши с политическа воля и университетска интервенция.

В заключение на гореизложеното считаме, че ефективното преподаване, но и успешното учене, не могат да бъдат търсени в нито едно статично или системно предложение и особено в неговата монархия. Това означава, че идеята за правилно преподаване на гръцкия език на местното население не може да се ограничи до каквато и да било теория, която се влияе от пазарните нужди, като по този начин я прави насочена и повърхностна. Освен това, пазарните нужди са краткотрайни, следователно се променят и следователно ще се променят и теориите относно преподаването на гръцкия език, следвайки маркетинга. Без разбира се това да е свързано с развитието на езика, като един жизнен организъм и по-просто, тези промени са от различен вид и без времеви взаимоотношения. В допълнение, тук говорим за език, а не за развитието на социалните конвенции за наблюдение на западния начин на живот. Освен това, преподаването му го виждаме като основа на интелектуалното развитие, а не просто за използваемостта на комуникационните концепции.

Според нашето мнение, преподаването на гръцкия език се предава схематично от две абсолютни междукласови насоки. Хоризонталната е свързана със съвременните теории за преподаването, педагогиката и езикознанието. Втората, вертикална, включва неговия исторически еволюционен курс и динамичното богатство на творенията му от народа, писателите и всички, които се занимават с речта и произведенията с времева стойност. Следователно, в учебния материал трябва да се включат текстове, както на обслужващи комуникативния модел и мултиграмотността, така и на известни гръцки писатели. Те служат на лингвистичните, народните и историческите нужди, които укрепват езика на един народ и поставят ученика пред реалните елементи на неговия език. Обаче, обслужват се и съвременните нужди, които привличат детския интерес и информират младия човек за социалната му среда.

Това ще бъде постигнато с един учител, без дерогация и придържане към необичайни формалности, бюрократични механизми с легитимни или дори с неортодоксални начини и съвременни заблуждаващи псевдомодернизми, опитващ се да отклони благосклонността на началниците му, ръкопляскането на публиката и да прави пропагандно преподаване на карикатурата и на темата за сметка на същността и духовното издигане на човека. Преподавателските умения изискват учител, който се интересува от развитието на науката, да проучва обстановката и областта на полето и предмета му на работа. Който също така да има и възможност за достъп и използване на познанието. А именно, изисква се да бъдат планирани отново учебните процеси, с цел да се преобърнат репродуктивните сили и по-нататъшното им преобразуване, така че след откачането от концепцията за универсалните закони на социалната реалност, които всъщност не водят до никъде, освен до тоталитаризъм и злоупотреба, да се създават пълни личности).

В заключение, в процеса на оценка на културата и предефинирането на преподавателя като интелектуален или културен работник, Критичната социална теория е мултидисциплинарна основа, целяща свободата на познанието и по-нататъшното търсене на качество в предоставяното образование. Това е в съответствие с дълбочината на анализа, с който учениците разполагат, тъй като се развива критичната способност и умения на учениците за институционални, концептуални и други дилеми.